వంచన

నాకు ఆడవాళ్లంటే అసహ్యం, కోపం. మగవాడిని కవ్వించి, నవ్వించి, తన సంతోషానికి ఎరగా చేసుకొని, తన అవసరం తీరగానే విసిరిపారేస్తుంది స్త్రీ.

ప్రాచీనకాలంలో ప్రాచ్యదేశాల చక్రవర్తులు సింహాలను బోనులలోనుంచి వదిలి, బానిసలను వాటితో పోట్లాడడానికి పంపేవాళ్ళు. అది వాళ్లకు వినోదప్రదర్శనం. అటువంటివాళ్ళు ఆడవాళ్ళు—

ఆడవాళ్ళను అమాయికులని, అబలలని, మంచివాళ్లని నమ్మిన నన్ను ఈ నిశ్చయానికి ఈడ్చుకువచ్చింది పార్వతీ, కమలా ఇద్దరూ.

పార్వతితో నా మొదటి పరిచయం మా అన్నయ్య పెళ్ళిలో. అప్పటికి నేను నూత్న యౌవనంలో ఉన్నవాణ్ణి. శృంగారాన్ని గురించి చదివిందీ, తెలిసిందీ ఏమంత లేకపోయినా కనిపించిన అందమైన స్త్రీని కన్నార్పకుండా చూడడం, అప్పుడప్పుడూ కొన్ని వెర్రివేషాలు వెయ్యడం చాలామంది కుర్రవాళ్ళకు మాదిరిగానే నాకూ అలవాటుగా ఉండేది.

పెళ్ళి జరుగుతున్నంతసేపూ పెళ్ళికూతురు వంకే పార్వతి కన్నార్పకుండా చూస్తూ నిలబడ్డది. అప్పుడే అనూంతం దిగబడ్డ మా చిన్నాయన తరఫున, ఆడపెళ్లివారింట్లో ఆ అమ్మాయి కాఫీ ఏర్పాట్లు చేయగలదేమో అడగడానికి వచ్చాను.

నేను చెప్పింది విన్నట్లులేదు పార్వతి. ఏమిటన్నట్లు నావంక చూసింది. జరుగుతున్న పెళ్ళిలో పార్వతే కాదు, ఎవరైనా, అంతగా నిమగ్నం కావడం నాకు నచ్చదు. అంత తీవ్రంగా పరిశీలించవలసింది పెళ్ళిలో ఏమీ లేదని నావాదం. పైగా పరిశీలిస్తే తెలిసేది ఏమీ ఉండదు. అది ఎవరికివారు అనుభవించవలసిన అనుభూతి. ఆ సంగతే పార్వతితో చెబుదామనుకున్నాను. కాని ఆ అమ్మాయి కళ్ళు పెద్దవిచేసి, విచ్చిన తామర పూవులా నా వంక చూసేసరికి నాకు నిలదొక్కుకోవడం కొంచెం కష్టమై "అదే... బాబాయి... కాఫీ" అని మాత్రం అనగలిగాను.

పార్వతి నవ్వి, దొడ్లో వంటపందిరివైపు వెళ్ళింది.

పెళ్లిలో నాకు ఆ అమ్మాయినిగురించి తెలిసిన విషయాలు కొన్ని: ఆ అమ్మాయి ఆ సంవత్సరమే స్కూలు ఫైనలు పూర్తి చేసిందని, పట్నానికి చదువుకు వస్తోందని.

పార్వతి పెళ్లికూతురుకు వేలువిడిచిన చెల్లెలు. మూడు నిద్రలకు వాళ్లమ్మతో పాటు పార్వతికూడా మావూరువచ్చింది. ఆ అమ్మాయి కళ్లల్లో ఒ వెలుగుఉంది. నవ్వినప్పుడు అది మరీ కాంతివంతమై ఉండేది. అమాయకతను జ్యోతిగా వెలిగించి భగవంతుడికి అర్పణచేస్తే ఆయన దానిని స్వీకరి... టప్పుడు అంతర్జ్యోతీ ఆనందంతో వె... రెట్లు ఎక్కువై, ఆ వెలుగు భగవంతుడి ... గులో కలిసిపోతున్నట్లు అనిపించేది ... ఆమె కళ్లల్లోకి చూస్తే.

తరువాత నాలుగేళ్లు — కలలుకంటూ, ... తంలో వాటి సార్థకతను చూడాలని ఉ... బ్లూరుతూ, కనుచూపు మేరలో ఆన... నిలయం ఉన్నదని మురిపించింది పార్వ... బ్రతుకులో ఆ ఆశ ఒక్కటే నాకు ప్రే... ప్రదం అయింది. ఆ నాలుగేళ్లూ నా... పాటు, నేను ఊహించిన ప్రతి కల్పన... పార్వతి రంగులు దిద్దింది. నేనుపాడిన ప్ర... పాటకూ స్వరం వేసింది.

జీవితమంతా ఆనందమయం చేసుకొ... తరుణం వచ్చిందని, ఆ కొత్తమాటా ... వాళ్ళచేత అనిపిస్తే బావుంటుందని అన్నా...

నేనుఅడిగినప్రశ్నకు చిన్నగా సిగ్గుపడి "ఛా, కాదండి మా అన్నయ కొడుకు" అన్నది కమల.

చదివి సుఖపడండి

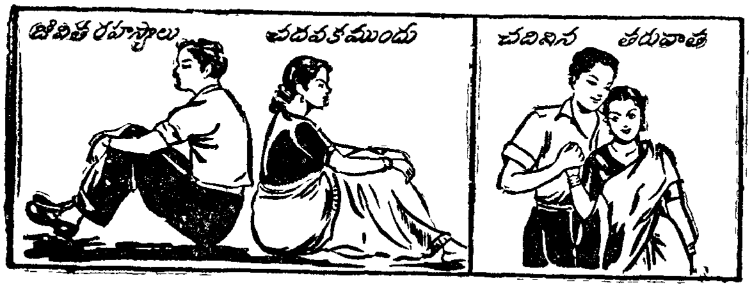

దాంపత్య జీవితంలో బలహీనులయి, నాశనమయ్యేవారి నుద్ధరించుటకు ప్రముఖ డాక్టర్లు కనుగొన్న కొన్ని అమూల్య రహస్యాలు "జీవిత రహస్యాలు" పుస్తకంలో ఉన్నాయి. ఇంకా అందులో ఒకవంతు ధాతువుకు 80 వంతుల రక్తం నష్టమవుతుందనేది అబద్ధమని ఎలా నిరూపించారు, బీజాల వదులువల్ల ఫలితాలు, వాటిలో నొప్పులువల్ల, బుడ్డ వరిబీజాలు, సుఖవ్యాధులు రాకుండా తీసుకోవలసిన జాగ్రత్తలు, దాంపత్య జీవితాన్ని ఆనందమయం చేసుకోవడానికి కనుగొన్న మార్గాలు, కుటుంబ నియంత్రణమార్గాలు, యింకా మీజీవితంలో వెంటనే తెలుసుకోవలసిన అన్ని సంగతులు, "జీవిత రహస్యాలు" అనే ఈ తెలుగు పుస్తకంలో వున్నాయి. వెల రు. 3-50. పోస్టు ఖర్చు ఉచితం. ఇవి క్రిందిచోటే దొరుకును. 'దేశసేవ ప్రచురణలు, అశోకనగరు, ఏలూరు, ఆంధ్రకు వ్రాస్తే వి. పి. పోస్టుద్వారామీకు పంపబడును.

SWASTIK

Alembic

గ్లైకోడిన్

టెర్ప్-వసాకా

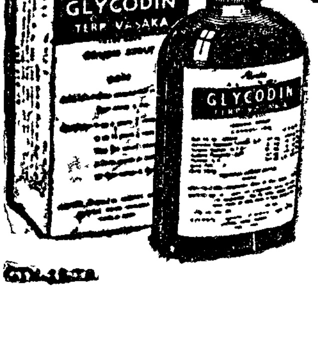

దగ్గు మరియు రొంపలకు

త్వరితమైన మరియు

విశ్వసనీయమైన గృహస్థ చికిత్స

EVEREST

★ వంచన ★

నేను. అంతకంటేనా అన్నది పార్వతి, సెలవుల్లో ఇంటికి వెడుతూ. పదిహేను రోజుల్లో నీ ఇంట్లో, నీదగ్గర ఉంటే సరికాదా అని రైలు ఎక్కింది పార్వతి.

అదే నేను ఆఖరుసారి పార్వతిని చూడడం. ఏమైందో నాకు ఈనాటికీ తెలియదు. ఆమెనుంచి ఏ కబురూ తెలియక పోతే నేను ఉత్తరం వ్రాశాను. సమాధానం లేదు. ఏం జరిగిందోనని భయపడ్డాను. జరిగిందంతా అమ్మతో చెప్పాను.

పాపం! అమ్మ! నాకోసం ఎంత చేసింది! పార్వతి తండ్రిని 'మీ అమ్మాయిని మా అబ్బాయికి ఇవ్వండి అని అడగడానికి వెళ్ళింది అమ్మ.

కొడుకుకోసం-ఆవిడమాటనేనాడూ లక్ష్య పెట్టని కొడుకు సౌఖ్యం కోసం-ఆచారాలు, పరువు ప్రతిష్ఠలూ అన్నీ వదిలి వెళ్ళి అడిగింది అమ్మ.

పార్వతికి అప్పటికే పెళ్ళి నిశ్చయం అయింది-ఓ పెద్ద ఇంజనీరుతో. ఆ మాత్రం చెయ్యడా మావాడు అన్నదట అమ్మ. అందరూ కలిసి అమ్మను అవమానం చేశారుట. 'మా అమ్మాయి చేసుకోకపోతే మీ అబ్బాయికి పెళ్ళి కాదని వచ్చావా' అన్నారట. పార్వతి అక్కడే వుండి, ఒక్కమాట మాట్లాడలేదట.

నేను నమ్మలేను. పార్వతి! ఇన్నాళ్ళ మాకలలు, పార్వతి ఓదార్పు! నేను నమ్మలేను.

అయినా జరిగిందదే - పార్వతి ఓ పెద్ద ఇంజనీరుగారి ఇల్లాలయింది.

అమ్మకు తనకు జరిగిన అవమానం కన్న - నాకోసం, పార్వతితో నా పెళ్ళి జరగనందుకు - ఎక్కువ బాధపడింది. సంవత్సరం పాటు నాకు నీడలా తిరిగింది. ఆ సంవత్సరమూ నన్ను నాలుగో ఏట ఎట్లా పెంచిందో అట్లా పెంచింది అమ్మ.

జీవితంలో ఎన్ని అనుభవాలు వచ్చినా ఆ అనుభవాలనుంచి నేర్చుకోవలసిన నీతిని మాత్రం నేర్చుకోడు మనిషి. ఎప్పటికప్పుడు మళ్ళీ ఏదో ఆకర్షణ, ఆశ, ఊహాకల్పన, దానిని సాధించడానికి ప్రయత్నాలు.

డాక్టరుగా ప్రాక్టీసు పెట్టిన సంవత్సరానికి నాకు కమలతో పరిచయం అయింది. సాయంకాలం ఏడు గంటలప్పుడు చిన్న పిల్లవాడిని భుజాన వేసుకొని దాదాపు ఏడుస్తూ ఆసుపత్రికి వచ్చింది. అది చిన్న బిడ్డ నొప్పిలాంటిది. ఇంటి దగ్గర ఎన్ని చేసినా పిల్లవాడికి తెలివి రాలేదు. భయం లేదని ఓదార్చి కుర్రవాడికి ఇంజక్షను ఇచ్చాను. కుర్రాడు తేరుకున్నాడు.

మర్నాడు వచ్చినప్పుడు వివరాలం

చెప్పింది కమల. నేను అడిగిన ప్రశ్నకు చిన్నగా సిగ్గుపడి "ఛా! కాదండీ! మా అన్నయ్య కొడుకు. వాడు కాంప్రకు వెళ్ళాడు... నేను ఆడపిల్లల బళ్ళో సైన్సు టీచరుగా పనిచేస్తున్నా," అన్నది.

పెళ్ళి అయితే ఆడవాళ్ళు ఉద్యోగం చెయ్యరని నాకున్న దురుద్దేశ్యం వల్లనో, మీ అబ్బాయా?"అని నేను అడిగితే"ఛా"తో మొదలుపెట్టి ఆవిడ చెప్పిన సమాధానం చేతనో కమల చెప్పకుండానే ఆవిడకు పెళ్లి కాలేదని తెలుసుకొన్నాను.

తరువాత కమల తరుచు ఆసుపత్రికి వచ్చేది. ఒకరోజున భోజనానికి పిలిపించిం వాళ్ళ అన్నయ్యచేత. ఒకటి రెండుసార్లు ప్రసంగవశాత్తు కమల "ఏమండీ డాకరు గారూ! మీరు పెళ్లి చేసుకోరా యేం?" అనీ, "రెండుచేతులా సంపాదిస్తున్నారు, ఇక పెళ్ళి చేసుకోవచ్చును" అనీ నన్ను హెచ్చరించింది

నానాటి నా అనుభవం వల్ల ధైర్యం చేసి కమలను నేను నా జీవితంలో భాగస్వామిని కమ్మని అడగలేకపోయాను.

అమ్మ పెళ్లి చేసుకోమని ఒత్తిడ చెయ్యడం మొదలుపెట్టింది. ఒక్కగాను ఒక్క కొడుకు సుఖిస్తూ ఉంటే చూడాలని ఆమెకు ఎంతగానో ఉంది. "తోటి ఆడవాళ్ళందరూ హాయిగా కాపురాలు చేసుకొంటున్నారురా నాయనా! నా మాట విను ఇంకా జరిగిన దానికి ఎందుకు విచారిస్తావు?" అనేది అమ్మ.

హఠాత్తుగా ఒక సాయంకాలం కమల వచ్చి తాను చేస్తున్న పంతులమ్మ పనికి రాజీనామా నిచ్చాననీ, మెడిసిన్‌లో చేరుతున్నాననీ చెప్పింది. 'మీరు నాకు ధైర్యం ఇవ్వాలి డాక్టర్' అన్నది. నా కళ్లల్లో కళ్ళు పెట్టి నవ్వింది. 'కోర్సు అయ్యాక మీదగ్గరే అసిస్టెంటుగా ఉంటా' నన్నది.

నా ఆశలు చిగురించాయి. జీవితంలో ఓ కొత్త ఆనందం, ఓ కొత్త పులకరింత—

దాదాపు రోజూ నా దగ్గరకు వచ్చి చదువుకొనేది కమల.

'నాయనా! నువ్వు కమలను చేసుకోరా" అన్నది అమ్మ ఒకరోజున.

"తొందరేం అమ్మా! ఆగు" అన్నాను.

"ఇంకా తొందరంటూ వేరా నాయనా?" అని కంట తడిపెట్టుకున్నది అమ్మ.

కమల మొదటి సంవత్సరం పూర్తిచేసింది.

ఇదంతా మీ మహిమేనన్నది.

మీకు పార్టీ ఇస్తానన్నది.

మీకు ఏం ఇచ్చినా తక్కువే అన్నది.

వాళ్ళింట్లో చక్కని ఐస్‌క్రీం ఇచ్చింది నా కళ్ళల్లో కళ్ళు పెట్టి నవ్వింది.

ఆ కళ్లలో నవ్వులు కంటిప్రక్కలకు పొడిగించిన కాటుకగీతలో కలిసిపోయి, వార్షకాంతిలో మెరుపుల్లా ఉన్నాయి.

"సినిమాకు వెళదాం డాక్టర్" అన్నది.

"అంతకంటేనా?" అన్నాను.

"ఏరా, నాయనా! కమలనే చేసుకోరా" అన్నది అమ్మ.

"అలాగే లేవే" అన్నాను.

అమ్మ ప్రాణం కుదుటబడ్డది. చెప్పలేనంత సంబరపడ్డది. "ఎన్నాళ్ళకు విన్నానురా, చల్లనిమాట" అని మురిసిపోయింది.

ఇన్నాళ్ళకు అమ్మను సంతోషపెట్టే ఒక్కపనైనా చేయగలుగుతున్నందుకు ఆనందంగా ఉంది నాకు.

సినిమా మాని చప్పట్లుకొట్టి నవ్వుతోంది కమల—జీవితాలతో ఆటలాడే కమల. కమల నా జీవితంలోకూడా ఇంత ఆనందాన్ని తెచ్చిఇస్తుంది. ఈ కమల నాది. ఆ మాట చెప్పాలి.

"కమలా!" బిగ్గరగానే అన్నాను కాని అది నాగొంతునుంచి వెలికిరాలేదు. కంఠంలో వణుకు.

నాకు నవ్వువచ్చింది. ఆనందానికీ దుఃఖానికి రెంటికీ ఒకరకమైన స్వేదమూ. హృదయస్పందన కలగడం ఏమిటి? మానసికమూ, శారీరకమూ అయిన ఈ అనుభవానికీ ప్రకృతికి సంబంధం ఏమిటి?

కథలో ఒక సన్నివేశానికి అందరూ విరగబడి నవ్వుతున్నారు. కోరస్‌లో కమల గొంతు కూడా ఉన్నది. నేను ఎందుకు నవ్వడం లేదన్నట్లు నావంక చూసింది కమల.

"ఏమిటి డాక్టర్?"

ఆమె కళ్ళల్లో నవ్వు మెరుపులా బంగారు తీగలా వెలుగుతోంది.

"కమలా!" అంటూ ఆమెను దగ్గరకు తీసుకొని ఆ మెరుపును అందుకున్నట్లు ఆమె కళ్ళను ముద్దుపెట్టుకున్నాను.

కమల చివాలున లేచి బయటకు వెళ్ళిపోయింది. "కమలా" అని పిలుస్తూనే ఉన్నాను. భయం అనుకున్నాను.

వెళ్లిపోయింది బయటకువచ్చి చూశాను. జటకాను. కనిపించలేదు.

నేను చేసిన పనికి బాధపడిందా?

మాటా, పలుకు లేకుండా ఈ నిష్క్రమణ ఏమిటి?

ఆమె ఇంటికి వెళ్లడానికి నాకు మనస్కరించలేదు. ఏమిటో, భయంకూడా వేసింది.

ఆ మర్నాడే వాళ్ళ అన్నయ్య నా దగ్గరకు వచ్చి, నన్ను పదిచివాట్లువేసి, నాలుగు ధర్మపన్నాలు ఉపదేశించి వెళ్లాడు. ఆయన చెప్పినదాని సారాంశం: కమలకు రెండున్నర సంవత్సరాల క్రితమే పెళ్ళి అయిందని భర్త కేంద్ర ప్రభుత్వం స్కాలర్‌షిప్ మీద బొంబాయి తాతా ఇన్‌స్టిట్యూట్‌లో రిసర్చి చేస్తున్నాడని.

నేను నిర్ఘాంతపోయాను.

(45-వ పేజీ చూడండి)

గ్రైపెండ్
బిడ్డల ఆరోగ్యాన్ని క్రమపరచును
అన్ని షాపులలోనూ దొరకును
వ్యాపార వివరములకు వ్రాయండి
ఎల్‌ఫ్రెడ్ షెరీరా ప్రైవేట్ లి.
మద్రాసు-7
57-T

గరం మసా
పొడరు
(Madras Cur
Powder)
సిద్ధంగా నున్నది
టొమాటో సూ
(వేడి నీటితో, వేడి పప్పుకట్టుతో కల
మిరియాల రసము: పొంగలు, పేసు,
(వేడినీళ్లతో కలుపండి.)
ఊరగాయలు అనేకరకాలవి,
వడియములుకూడా ఉన్నవి.
Sri GANESRAM&CO.,MADRA
నమ్మకమైనవి జెంట్లుఆంధ్రప్రదేశ్ లో కా

వైబ్రో
గర్భాశయ రోగ నివారిణి

సర్వ గర్భాశయ వ్యాధులను రోగాల్లి. ఆరోగ్యముగా సంతాన ముమకలుగచేయును. అన్నిచోట్ల దొరకును. వెల 2-8-0
కృష్ణాలేబరేటరి బెజవాడ

ఎదురురొమ్ముమీదకి దిగాడు. పకీరుకి ఆక్షణం ఈశ్వరుడు గురించిన జిజ్ఞాస కలిగితే, ఆయన రెండే చేతులిచ్చినందుకు తిట్టుకునేవాడు.

ఉన్న రెండిటికీ డ్యూటీ ఫిరాయించి తలుపులు కాళ్లు పట్టుకులాగబోయేలోగా తలుపులు ఒకకాలుతో పకీరు గడ్డంమీద తన్ని తూలి ముందుకు పడిపోయాడు.

పకీరు కోలుకునేలోగా తలుపులకు కర్ర అందితే బాగున్నని చెట్టుచాటునించి చూస్తున్న మునసబుగారు చాలా ఆశపడ్డారుగాని ఆ సదుపాయాలు కనబడలేదు.

తలుపులు లేచికూర్చుని పక్కచూశాడు. పకీరు నోటివెంట ఎర్రటి రక్తం తెల్లటి పళ్ళ బలో వల్లగా మిలమిల మెరుస్తూ చెంపమీదుగా నేలకి జారతోంది.

అమాంతం తలుపులికి బలం ధైర్యం తొలిసారి ఆవేశించాయి. కూర్చున్నపళంగానే ముందుకు వంగి రెండు పిడికిళ్లూ బిగించి పకీరు రెండు చెంపలమీదా ముక్కుమీదా మూడుగుద్దులు గుద్దాడు. పకీరు తిరగబడి లేవబోయేవరకూ తలుపులు పైకిలేచి నేలమీద అనివున్న పకీరు కుడిచేతిమీద బలంకొద్దీ అడుగేసి తొక్కాడు.

బో బోయ్! అని పెద్ద కేక పెట్టాడు పకీరు. ఊరుమారుమోగిపోయింది. లోకంలో మంచివాళ్లూ, చెడ్డవాళ్లూ, బలవంతులూ బలహీనులూ. హింసాప్రియులూ అహింసాపరులూ ఎవరెవరన్న భేదాలకు అతీతమై అరిచినబాధఅది. చావుబతుకుల రెంటికీ ఐదు నిముషాలుగా సాగుతున్న ఆ భీకర సంగ్రామంలో చిన్న చిన్న మూల్గులు, నిట్టూర్పులూ తప్ప అంతవరకూ వినరాని తొలి పొలికేకఅది.

తలుపులు ఈసారి బలమంతా పూన్చిన పిడికిలితో వారి సారించినట్టు చెయ్యి వెనక్కులాగి ఒక్క ఊపున పకీరు మెడ నరం మీద పోటుపొడిచాడు.

బోబోయ్ అని మరో పొలికేక వేసి గిలగిల తన్నుకున్నాడు పకీరు.

ఇంకో దెబ్బకి తలుపులు సన్నాహంచేస్తు ఉండగా పకీరు పిడికిటపొదిగి బిగించిన బొటనవేలుతో అతని డొక్కలో, గాఢంగా పొడిచాడు.

అర్భకుడు తలుపులు, జాతరలో కోడిపెట్టలా తన్నుకుని లేచి చెట్టుదగ్గిరకి పరుగెత్తాడు. అక్కడ నక్కపిల్లి కర్ర ఉందన్న సంగతి అప్పుడు తట్టింది. కర్రతీసుకుని గిరుక్కున వెనక్కి తిరిగాడు తలుపులు.

ఆరడుగుల పకీరు గాయపడ్డ పులిలా తూచి.చూచి పొడుపుగా అడుగులేస్తున్నాడు తన వేపు.

పకీరుచేతిలో నాలుగంగుళాల బాకుంది.

ఎత్తినకర్ర ఎత్తినట్టే ఉంచి అట్టే నిలబడిపోయాడు తలుపులు.

దగ్గరకు వచ్చాడు పకీరు.

"ద్దొంగ—"

పకీరూ అని హఠాత్తుగా పెద్ద గర్జన వినబడింది.

ఉలిక్కిపడి కేక వేపు చూడబోయి ఇటు తిరిగేలోగా పకీరు నెత్తిన తలుపులు కసి వంచనలేని దెబ్బకొట్టాడు. చేవగలకర్రతో.

బోబోయ్ అని ముత్యం మూడోసారి కేక వేసి కూలిపోయాడు పకీరు.

తలుపులు తిరికగా కుడివేపు చూశాడు. అందాకా చెట్టుచాటున ఉన్న మునసబుగారు ఇవతలికివచ్చి వెన్నెలలో నిల్చున్నారు. చేతికర్ర పట్టుకుని గంభీరంగా.

తలుపులు మళ్ళీ ఇటు తిరిగి కళ్లు మూసుకుని కసిదీరా పకీరును బడితెతో బాదుతున్నాడు.

ఇక చాలు తలుపులూ అన్నారు మునసబుగారు....

* * *

పంచాయితి ఆఫీసు అరుగుదగ్గిర జనం చాలామంది చేరారు. ఆఫీసువారి మూడు హరికేను దీపాలూ ధర్మవిజయంలా ఉజ్వలంగా ప్రకాశిస్తున్నాయి. పకీరు కాళ్లూ చేతులూ కట్టేసి అరుగుమీద పడేశారు. ముత్యాలు అతని గాయాలు కడిగి మంచినీళ్ళు పడుతున్నాడు. చుక్కపసుపుకుంకాలనీ, తలుపులు తాకతునూ మెచ్చుకుంటున్నారు ప్రేక్షకులు. చుక్క ఎర్నాడు తప్పకుండా అమ్మవారికి ఉపారా పెడతానంటోంది. తలుపులు నీరసంగా గోడకి జారబడి పడుకున్నాడు. మళ్ళీ జ్వరం వచ్చిందీ ఒంటిన తెలివిలేదు.

ఇంకోఘడియకి కారు అలికిడి వినబడింది. సందడి తగ్గి కొత్త గొంతుక వినబడడంతో మెల్లగా కళ్ళు తెరిచాడు తలుపులు:

ఎదురుగా పోలీసులు. జనంఅంతా అమ్మయ్యఅంటున్నారు.

పకీర్ని మీరెలా వదిలేశారండీ అంటున్నారు. మునసబుగారు ఆశ్చర్యంగా.

'తలుపుల్ని పట్టుకోడానికి. చింతాలు కూనీకేసులో వీడో పెద్ద హీరో. వాడూ వీడూ కలిసే చంపుంటారు. వీడెలాగో పారిపోయి పైపెచ్చు కోరుకొచ్చి ప్రాసిక్యూషన్ తరపున పకీరుమీద సాక్షం ఇచ్చి వచ్చాడు. వీడి ప్రతిభ ఈసంగతి మధ్యాన్నమే తెలిసింది. పకీరుముందరచెబితే మేంనమ్మలేదు. అందుకని మేమొచ్చేలోగా పకీరు తొందరపడి మాతో చెప్పకుండావచ్చేశాడుఅన్నారుఇన్స్పెక్టరుగారు.

కాని వీడెంతనాటకం ఆడాడూ. మొగుణ్ణి గొట్టి మొగసాలెక్కినట్టు-వల్లండి దొంగని దొంగే బట్టుకోవాలి. అన్నారు మునసబుగారు.

బావుంది ఇపుడు మీరంతాకలిసి వాళ్లని పట్టిచ్చారు మరి మీరంతా దొంగలేనా?

ఏమో దొరికాక ఒకొక్కడు ఒకొక్కరకం దొంగ...దొరికేదాకా ఒకొక్కడూ ఒకొక్కదొర అన్నారు. మునసబుగారు ★

★ వంచన ★

(27-వ పేజీ తరువాయి)

ఆ తరువాత ఒకటి రెండుసార్లు కమల దూరంగా బజారులో కనిపించింది. నేను మాట్లాడలేదు. క్షమాపణ చెప్పుకోవడం కూడా సిగ్గనిపించింది నాకు.

ఈ సంగతి ఇన్నాళ్లు తెలుసుకోలేక పోయినందుకు నామీదకన్న, తెలియచెప్పనందుకు కమలమీద నాకు చెప్పరానికోపం వచ్చింది. ఆమెను ఈనాటికీ నేను క్షమించలేదు.

మగవాడిని కేవలం వినోదంకోసం కాకపోతే అంత దగ్గరకు ఎందుకు రానివ్వాలి? ఎందుకు అంతగా కవ్వించాలి? తీరా దగ్గరకు వచ్చాక, కాలు అడ్డంపెట్టి, పడవేసి, ఏమి ఎరగనట్లు ఈ నటించడం ఏమిటి?

ఇదంతా ఆడవాళ్ళు తమ అతిశయాన్ని చూపించటానికి ఆడే నాటకం. దీనిలో మగవాడు ఒక చైనీస్ డాల్ అంతే!

అయితే అమ్మ—?

ఇవ్వాళ్టికీ నాన్నను తలుచుకొని, ఆ రోజులను తలుచుకొని కుమిలిపోవడం ఏమిటి? మరి, అమ్మ నామీద చూపే ప్రేమానురాగాలు? ఆవిడ నాకోసం చేసిన, చేస్తున్న త్యాగం?

ఇవన్నీ స్వార్థరహితంగానే స్త్రీలు చేస్తారంటే నేను నమ్మను. చివరకు అమ్మ అయినా సరే! అందుకే అమ్మ ప్రేమలో కూడా ఇవ్వాళ నేను స్వార్థాన్ని కొలుస్తున్నాను.

పార్వతీ, కమలా స్త్రీ జాతికి మేలు బంతులు. వాళ్ళు నన్ను దగాచేశారు. అందరు ఆడవాళ్ళూ ఈవిషయంలో ఒకటే!

అందుకే-ఆడవాళ్ళు మగవాళ్ళని ఆటవస్తువులుగా చూస్తారని, ఆడవాళ్ళకు స్వార్థం తప్ప మరేమీ అక్కరలేదని, వాళ్ళంటే నాకు అసహ్యం అని నమ్మాలని నేను దృఢంగా 'నిశ్చయించుకొన్నాను. అందుకే ప్రయత్నం చేస్తున్నాను—నన్ను నేను వంచనచేసుకొని అయినా సరే! ★